

Forslag

til

Lov om sundhedsplejerskeordninger.

Fremsat den 30. januar 1973 af *indenrigsministeren*.

§ 1. Kommunerne skal ved ansættelse af sundhedsplejersker yde vederlagsfri vejledning og bistand med hensyn til sundhedstilstanden hos børn, der er under den undervisningspligtige alder og ikke går i skole eller i børnehaveklasse.

Stk. 2. Kommunerne kan endvidere tilbyde andre personer, der har behov herfor, vederlagsfri vejledning og bistand af en sundhedsplejerske.

§ 2. Amtsrådet kan, når særlige forhold taler derfor, i en begrænset periode fritage en kommune for pligten efter § 1, stk. 1.

§ 3. Amtsrådet kan godkende overenskomster mellem flere kommuner om helt eller delvis fælles sundhedsplejerskeordning.

Stk. 2. Overenskomsten kan kun ændres eller ophæves med amtsrådets godkendelse.

§ 4. Den kommunale sundhedsplejerskeordning forvaltes efter reglerne i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender.

Stk. 2. Københavns og Frederiksberg kommuner udarbejder en plan for udbygningen af sundhedsplejerskeordningen i kommunen. Planen, der skal godkendes af indenrigsministeren, optages til revision med højst 5 års mellemrum.

§ 5. Regler om omfanget af og kravene til den af § 1 omfattede sundhedsplejerskeordning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Retningslinier for tilrettelæggelsen og udførelsen af den kommunale sundhedsplejerskeordning fastsættes af sundhedsstyrelsen.

§ 6. Kommunalbestyrelser og amtsråd er forpligtet til efter regler fastsat af sundhedsstyrelsen at give oplysning om virksomheden i medfør af denne lov.

§ 7. Staten refunderer efter regler fastsat af indenrigsministeren 50 pct. af de udgifter kommunerne afholder i medfør af § 1, stk. 1, bortset fra administrationsudgifter.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. april 1974. Kommunernes udgifter til støtte til sygeplejersker, der uddanner sig til sundhedsplejerske, kan dog refunderes i henhold til § 7 allerede med virkning fra regnskabsåret 1972-73.

Stk. 2. Lov nr. 227 af 31. maj 1963 om sundhedsplejerskeordninger ophæves.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.